

Zpěvník

Lehká noha

Seznam písní

Zpěvník Lehká noha.....	1
Bedny s pívem.....	3
Blues o líbání.....	5
Cocacolorový flašky.....	6
ČERNÁ KÁRA.....	7
Červený víno to ví.....	8
Česká cesta.....	9
Dolní tok řeky - to je línej kraj.....	11
Hádejte kdo tady bydlí.....	12
Hej Šarí.....	13
Jak dlouho tě znám.....	14
Jak z toho ven.....	16
JAK JACK KEROUACK.....	18
Katy - Benzínová pumpa.....	19
Kočky na střechách.....	20
Král tuláků.....	22
Krokart blues.....	23
Lidi tu už neznají.....	24
Mám svý chyby.....	25
Máš co máš.....	27
Mladá máma.....	29
Moravský stráně.....	30
Nevím co říct.....	32
New Orleans.....	33
Noční setkání.....	34
Otázka času.....	35
Počítám na prstech.....	36
Posledních sedm let.....	37
Poslední z pokojů.....	38
Sobota začíná po pátku.....	39
Tak mně teda řekni, brácho.....	40
Ted už to víš.....	41
Tuzemskej rum.....	43
Tvář milenky.....	44
Ty se díváš kdo ví kam.....	45
U červený řeky.....	46
Večerní Brno.....	48
Vesnický blues.....	49
Vlak do Danhillu.....	50
Vyčtený z knížek.....	52
Vyhýbavej typ.....	53
Vždyť víš.....	54
Zaměstnanci tratí.....	55

Bedny s pívem.

Gmi
Rozvážel bedny s pívem,
F
z brněnskejch pivovarů,
Cmi
často mě na cestu brával s sebou,
B *Gmi*
do sousedních krajů,
Gmi
na sedadle vodpruženým,
F
jsem mu na cestu hrál,
Cmi
hospody ty vrátnice ulic,
B *Gmi*
nazpaměť jsem znal.

R:
B *F*
Kabinu měl volepenou,
Cmi *Gmi*
holkama ze žurnálů,
Cmi *Gmi*
vyprávěl o svejch štacích,
F *Gmi-A*
s nohama na pedálu,
B *F*
amulet vod svý lásky,
Cmi *Gmi*
držel jsem na kolenou,
Cmi *Gmi*
maloval mně v hroznejch barvách,
F *Gmi*
jak tráví dovolenou.

Natáhl jsem do svejch šatů,
vlhko hospodskejch sklepů,
a nevodmítl když někdo nabít,
americkou cigaretu,
seznámil mě s inventářem,
věcí a kolik stačí,
na nominaci v nočních sportech,
s děvčaty z restaurací.

A tak jsme jezdili spolu,
něco jsem za to bral,
jednoho dne však nepřijel co vím,
marně jsem se ptal,
potom mně řekl vrátnej,
abych tam víc nechodil,
že k vůli mně jezdil jako blázen,

a někde to snad votočil.

Blues o líbání.

*Hráno s kapodastrem na druhém poli
Tonina H dur*

E

Vobjímej mě má lásko,

H

jenom mě líbej a vobjímej,

E

jenom mě vobjímej má lásko,

Fdim

H

líbej mě, nespíchej,

C#

říkej mně hezky potichoučku,

F#

H

že jsem jenom tvůj jedinej,

C#

a že vode mě nic je víc,

F#

H

jak všechno vod druhejch.

Drž mě za ruku, cejtím tvůj dech,

s mandlovou příchutí,

drž mě a miluj mě něžně,

chut na chut při polknutí,

cejtím ten výboj já,

už při tvým dotknutí,

jsme dvě značkový sychrhajzky,

do sebe navzájem zapnutý.

Tvé drobný chyby tě zdobí,

roztrhlý punčochy ti koupím nový,

koupím ti i to zničený prádlo,

rozbitý dveře i zrcadlo,

v letu jak švihadlo,

jak startující letadlo,

něco z nás vypadlo,

HM a něco na nás spadlo.

FR dim - tony h, f, d, g#,

Cocacolový flašky

G Vystříhlý ráno z prázdných lokálů, *F*
C na hlavu otočených židlí ji uvítá, *G*
G s povzdechem v krátkých šatech vod dveří, *F*
C každé den stejné vláčně začíná. *G*

G Cocacolový rozbitý flašky, *F*
C a kyselej zápach vod rozlitéjch vín, *G*
G zem velkej popelník plnej cigár, *F*
C když zametá v kameře slunce vrhá stín. *G*

F6 Nejezdí v tramvajích,
C nepospíchá nikdy domů, *G*
F6 je tu doživotně, na měsíc,
C nebo jenom na pár dní, *G*
F6 v slunečních brýlích když prochází *C*
špalírem stolů, *G*
F6 pařížská vůně parfémů jí provází. *C* *G*

Vobeplej m šatům když se vohýbá,
se rozevřou v rozparcích voka do soukromí,
je jí devatenáct, vosmnáct, dvaadvacet, nikdo se nezeptá,
však držení těla,
když stojí leccos napoví.

Nejezdí v tramvajích,
nepospíchá nikdy domů,
protože vždycky se najde ten
kdo zaplatí vodku a džus,
v slunečních brýlích když prochází špalírem stolů,
je upravená, spravená, snad trochu chybí jí vkus.

ČERNÁ KÁRA.

A *D*
Každej tu černou káru
A *D A*
svou si táhne sám
A *D*
Kdo může znát tu píseň
A *D A*
co já dobře znám
F#mi
v sobě mám

E
Můžeš si půjčit klobouk
Hmi *D* *E*
Napůjčíš si nikdy cizí žal
A
cizí žal
D *A* *D A*
Cizíma ústy ještě nikdo nezpíval

Tu černou káru tu mám
stále na patách
On se z ní sype věčnej
jemnej černej prach
černej prach
Zastavit nesmím ani chvíli
zaživa
Ta černá kára se můj život nazývá

Trošku tý lásky dej mi
věrný srdce mí
věčně tu káru táhnout
to je šílený
šílený
Sevri mě jemně ty jseš jediný
co na svý cestě mám
A jako blues tě na svých ústech vyzpívám.

Červený víno to ví.

*Hráno s kapodastrem na třetím poli,
prstoklad jak v Adur*

CFC, CFC, GC, GC, CFGFC,

*Ami G C
Červený víno to ví,
Ami G C
kdys chodil večer k ní,
Ami G
jak zloděj noci,
F C
plížil ses k vratům,
G
k nám, přespolním bratrům.*

*Tráva tlumila zvuk kroků,
kolem dřevěnejch plotů,
vítr votácel větrný mlýny,
stromy vrhaly stíny.*

*Do rozpuštěnejch vlasů,
v duchu starejch časů,
spojený těla, spojenej dech,
city, pocity i krev.*

*Každej den jaksi měl čas,
do rána byls jeden z nás,
a pak ses ztratil, nevím kam,
a proč už nechodíš k nám.*

*Dmi
Svojí vinou,
nad dědinou,
C
bloudí krajinou.*

*Dmi
Kdo si počká,
ten se dočká,
C G
a nebo nedočká.*

*Ami G
S vázou rozlitou,
Ami G
příbuzným s harmonikou,
Ami G
s láhví rozpitou,
Dmi
s hlavou v dlani,
G
zůstali jsme sami.*

Česká cesta.

Hráno s kapodastrem na druhém poli,
prstoklad jak v G dur.

A
Srpen stál na vrcholu sil,
televizní kanál nevysílal,
Hmi F#mi
jen tak v papučích na pavlači,
kouřil tlustej Gábor.
A

Městem vál pod ním teplej vzduch,
pohleden dálku zabíral,
vo čem snil to holubi ví,
a dneska už prokurátor.

R:
C#7
Viděl se už na báru,
jak říká: "No chlapče nalej".
F#mi
C#7
před lokálem ve stínu
stál nablýskanej harley.
D E
C#7
Né, né, né, láska tady né,
F#dim F#mi
nej sme tady sami,
D#dim F#dim
šeptala dívka v jeho snu,
D E
svoje tajný přání.

Vychutnával a vstřebával,
to plné tělo ženy,
bylo to jiné jako obvykle,
cítil se spokojený.

E
Jenže noční tah,
mu v břiše hrál,
jako v prázdným sálu,
a znělo to,
jak když padá,
H E
cihla do cimbálu.
E
Nápad měl a cítil žár,
představy co vzruší,
přece nemusí se vracet to,
H E
co si člověk půjčí.

A
Než vyrazil vzal si kabát,
a růži dal do klopy, *F#mi*
Hmi rukou přežehlil, *E* zánovní,
A
fialový kalhoty.

F#dim - tony *h,f,d,g#*
D#dim - tony *a,d#,c,f#*

Dolní tok řeky - to je líněj kraj

Hráno s kapodastrem na třetím poli, prstoklad jako v A DUR.

C C- F-C- F-C F C - C,G,C

Dolní tok řeky to je líněj kraj,

C C- F-C- F-C F C - C,G,C

tam se lidi vlečou jak stará tramvaj,

^B
však když na pivo tam jdeš,

^F radši, drž se v pravým pruhu, ^C

^{G#}
stačí pár rejpavejch řečí,

^B
a hned rozbijou ti hubu,

C C- F-C- F-C F C - C,G,C

jó dolní tok řeky to je líněj kraj.

Tam i ručičky na hodinkách svý tempo změní,

a máš pocit, že tu ani pivo nevypění,

však když začnou se hádat,

starý usedlý typy,

stůj zádama u dveří,

a drž se radši kliky,

jó dolní tok řeky to je líněj kraj.

Tam půjčí ti klidně ženu,

peníze i tabák,

auto, či postel, dceru, nebo kabát,

pomůžou ti rádi,

na nohy při pádech,

však stačí dvě tři slova,

a máš hned kudlu v zádech,

jó dolní tok řeky to je líněj kraj.

Tam holky jsou pěkný,

i když divně se tváří,

a večery jsou teplý

a žerou tam komáři,

však když na pivo tam jdeš,

radši drž se v pravým pruhu,

stačí pár rejpavejch řečí,

a hned rozbijou ti hubu,

jó dolní tok řeky to je líněj kraj.

Hádejte kdo tady bydlí.

Ami

Měsíc zas tenkrát sletěl dolů,
jak raněnej pták,
roztroušenejm lampám ulic,
někdo po krku šáh,

Dmi

v tý době kdy už nikdo neruší,
kdo by ven taky šel,

Ami

akorát, některej z posledních hostů,
na mol vopilej,

Emi

v tý tmě jó s charakterem zívání,

F

D

kdy se noc přepůlí,

Ami

jsem hledal a zazvonil šutrem z dlažby,

Emi

do vokeních tabulí.

R:

C

G

Hádejte kdo tady bydlí,

F

Ami

kdo v dotazníku má,

C

G

zapsanou adresu týhle díry,

Ami

F

G

že vopuštěná je to se jen zdá,

C

G

hádejte kdo tady čeká,

F

Ami

komu se vyplatí,

C

G

pronajmout si tenhle dům,

F

Ami

až se zeptáš, jméno tě překvapí.

Tvůj dech se protáh cigaretou,
světluškou v záclonách,
vyslečená teď dolů nechod,
nebo to vodstonáš,
koňakem slova zkusím přetrhnout,
polibkem páru vod úst, tak pojď dál,
v zádech prohlá tváří k hvězdám,
kde září velkej vůz,
umy si ruce z nočních trnvají,
mezi dveřma jen zašeptá,
kamaráde já se divím,
že se mě na nic nezeptá.

Hej Šarí.

A
Hej, Šarí, vylez už z vokna ven,
D A
hej, Šarí, vylez už z vokna ven,
E F7/9-E 7/9
vůj otec, když mě potká,
D A
hned mě drží pod krkem.

Hej, Šarí, je to se mnou moc zlí,
hej, Šarí, je to se mnou moc zlí,
kvůli tobě hrozně piju,
spituju svý svědomí.

Hej, Šarí, nejradši piju rum,
hej, slyšíš, nejradši piju rum,
a pak v noci chodím,
přešlapovat před váš dům.

Jak dlouho tě znám

C Venku prší a já se dívám *Ami*
F Vleže na strop svého podnájmu *G* *C*
C S cigaretou člověk není sám *Ami*
F A proužek dýmu ředí tmou *G* *C*
Ami Jemnej průvan dvou těl
F Přeslazenej karamel
G A dámskej gambit, kterej nevyšel
Ami Kouř vsakuje do plic
F Čtvrtej rozměr bez hranic
G A najednou vím, co jsem ti měl říct
C Něco vo tom, co na srdci mám *Ami*
F Divný na to, jak dlouho tě znám *G* *C*

Protáhnutej klíčovou dírkou
Za tepla, jak vohebnej drát
Ve zmatku před hořící sirkou
Mladej motýl na svý křídlo šláp
Jak papírovej drak
Chtěl z oblohy se smát
A lítat si jen tak nebo tak
Píseň zůstává stejná
Barva červeno černá
Aťs mi byla věrná a nebo nevěrná
Hlavně proto co na srdci mám...

F Zutej střevíc špičkou nohy
C Cítím zas ten pocit z vodorovný polohy
F Z ničeho nic tuším, kde nás bota tlačí *Dmi*
G Co je ale zvláštní, že mám tě za to radši
C Hlavně proto, co na srdci mám... *Ami*

Vyřízlá kůže nehtem v mojí hrudi
Dolů směrem vod srdce, to tě nikdy nenudí
Jako šelma, která svůj revír si značí
Blýská se ti v očích, že tohle to ti nestačí
Hlavně proto, co na srdci mám...

Jak z toho ven.

Hráno s kapodastrem na třetím poli

C
Na tvůj dotaz ti povím,
F C
sám jenom to co vím,
B-C
když nemáš ještě dost,
F-C
není nad zkušenost.
Stačí si najít důvod,
vyjasnit si původ,
med život nesladí,
hrubost ženám nevadí.

B F
Usadit se? vydýchat se? rozdělit si svět?
B F C
předělat se? nestýkat se? nedívat se zpět?

I když se to zdá skvělý,
nikdy to není celý,
chcešli z toho ven,
vrážíš hlavou do stěn.
Kopíruješ druhý,
vobě ruce tuhý,
škrábeš se na na horu,
nedíváš se dolů.

Dmi
Jak se tak dívám,
G
trochu strachu z toho mám,
C
jsem mladej kluk a dobře vím,
že nevydržím dlouho sám.

Cmi, D7, Cmi, D, Des,

Je dobrý si krýt záda,
a hrát co si hra žádá
chytnout příčinu,
s následkem činů.
Nehrát s vyšší sférou,
rychlou kariérou,
dobře vybavenej,
a včas připravenej.

U známejch spávám,
ráno nevstávám,
sny mám už vykradený,
nic nevydělávám.

Dmi
Jak se tak dívám,
G
co bych si ted přál,
C
něco praskne, něco povolí,
já nevím jak v tom dál.

Cas názor mění,
odvaha se cení,
ale člověk má chuť na sladký,
být tím čím není.

C hráno jako A dur v první poloze, horními tóny c,g,c,g.

JAK JACK KEROUACK.

Emi

Ami

Ten hoch se snad studnou prolil,

Cdim pijáci krásy ten spěch znaj, *Emi*

Cdim dřívě než jim někdo dolil,

F#dim v plamenech svůj barák maj,

Emi a sním i celej papírovej kraj.

Myšlenky trochu vratký,

případně i kladně nabitý,

noční nákupy, drobný zpátky,

strkáš hlavu do voprátky,

ubrusy, ťuk, duše politý.

Ami

Hmi

Emi

Na mapách však našel mě ten stát,

Ami z drobnejch vobrázků cestu aspoň jedenkrát, *Hmi* *Emi*

Ami nemusíš, můžeš, pak pochopíš, *Hmi*

Emi budešli si to přát,

Ami ruku ti na to můžu dát. *Hmi* *Emi*

Klid mámo to nic není,
jen na sto let prásknu do botů,
tvý myšlenky svět nezmění,
v kryminálech to vocení,
tulák má prej až devět životů.

Na mapách však našel mě ten stát,
z drobnejch vobrázků cestu aspoň jedenkrát,
nemusíš, můžeš, pak pochopíš,
budešli si to přát,
ruku ti na to můžu dát.

Na mapách našel jsem ten stát,
z drobnejch vobrázků cestu aspoň jedenkrát,
nemusíš můžeš pak pochopíš, budešli si to přát,
ruku ti na to můžu já, já, já, já, já,
na mapách našel jsem ten stát,
na hranicích budu zejtra v noci stát,
nemusíš, můžeš, pak pochopíš budešli si to přát,
ruku ti na to můžu dát.

Cdim - tóny f#,c,a,d#

F# dim - obrat *Cdim* na sedmém poli

Katy - Benzínová pumpa

Hráno s kapodastrem na čtvrtém poli, prstoklad jako v G Dur nebo na druhém poli, prstoklad jak v A Dur.

H
Ve frontách vozů v září minulej rok,
F#
u kterejch dá se ztěžít na dálnici držet krok,
H
viděl jsem dívku umývat prach z předních skel,
H
měl jsem propoceny záda
F# *H*
z těch koženkových sedadel.

Tak jsem vystoupil z vozu a nechal ho na kraji stát,
a díval se kolem proti gustu žádněj dišputát,
a pak jsem se jí zeptal jó jestli by nebylo vhod,
pro začátek někam si jít sednout a prohodit spolu pár slov.

R:

E
Tak koukni já dneska fakt nevím,
H
řekla, co ti vodpovědět mám,
H
a neber si to nějak ve zlým,
F#
já tyhle řeči už na z pamět znám,
H
já lehám si denně
H
na přední skla řidičům,
F#
a vím že jdu na nervy ženám a svejm vlastním rodičům.

Jak se říká život mívá divnej spád,
to se namluví řečí, však myslí se to navopak,
zkrátka skončili jsme spolu a zavřeli ten hloupej krám,
ráno probral jsem se u ní, ještě dneska na to vzpomínám,

A tak se dívám vod toho
září každej den,
na příkazy k cestám, jestli nevedou tím směrem,
v zrcadle vzpomínek jí vidím,
jak umývá prach z předních skel,
a zas mám propoceny záda z těch koženkových sedadel.

Kočky na střechách

G

Tam, kde začíná rosnej bod

C

Srovnávali spolu krok

G

Dva mladý, jasný typy

C

Jak v reklamě z Ameriky.

F C

G

Stáhlý stíny z chodníků

F C

G

Známí z nočních podniků

Už vo půlnoci byli skvělí

Za ruce se drželi

To, co jim život dluží

Cejtili teď pod kůží

S nabídkou vín, ukázat co s tím

S náhodnou směsí tekutin

Hmi

Tup tup tudup, tu dup tu

D

Tup tup tudup, tu dup

A

E

Teď jak bys honil kočky na střechách

Hmi

Tup tup tudup, tu dup tu,

D

Tup tup tudup, tu dup

A

E

Vod těch dvou nikdo ať nic nečeká

Hmi

Vzhůru se nesou silou

D

Pohyblivejch schodů

A

Podrážkama šoupou

E

Zebry na přechodu

Hmi

Studujou novej vobor

D

"Nevyznat se v ničem"

A

Tvoje nahý tělo

E

Kreslím po zdi klíčem

Von byl řidič u tiráků

Jinak to měl na háku

A vona zase měla postřeh

K vyjádření lidskejch potřeb

Bez váhání splněný přání

Spáchaný jen tak na počkání

Na vlně horkýho vzduchu, jen jiskry vod výfuku

Vomlácený autáky, počmáraný paneláky

*Co je síla, co slabost, chvilková známost
Temperament, kousek čerta, vztah nebo puberta*

Král tuláků

Gmi

Na vobloze se honěj,
dva špinavý mraky,
jdeš loukou kolem trati,
a jaký pak fraky,

Cmi

vysokou trávou,

Gmi

s malátnou hlavou,

Cmi

že nejdeš domů,

Gmi

je jasný kde komu,

B

Cmi

Gmi

už slyšíš jak v dálce houká vlak.

Trpět pro svý přesvědčení,
že bys kudlou bodnul,
čas voponou trhnul,
a tys prostě zdrhnul,
vysokou trávou,
s malátnou hlavou,
že nejdeš domů,
je jasný kdekomu.

R:

V dobrým tempu výšlap na pár let,
čekáš co přijde, nedíváš se zpět,
v půltřetí na prázdným nádraží,
už ti vůbec nic nepřekáží.

V levý kapse její fotku,
na votázku vodpověď,
kdo nepozná se ve svejch činech,
jak ubohej je člověk, že nejdeš domů,
je jasný kdekomu,
vysokou trávou,
s malátnou hlavou,
už slyšíš, jak v dálce houká vlak.

Vyrovnanej, soustředěnej,
výraz pocit vzbudí,
žijem život bohatejch,
přesto, že jsme chudí,
ty vo tom nevíš,
na kolejích stojíš,
že nejdeš domů,
říkáš kdekomu.

Krocart blues

E
Jak dechový sólo pro dva saxofony,
E
jak chuť na sladký rumový bonbóny,
A
jak příběhy za který se nestydím,
H
mám zavřený voči a přesto tě vidím.

Jak výlet dívčí školy do Tater,
cejtím, že mám zas skvělej charakter,
v rádiu hrál zrovna starej Luis,
dělníci blues, jó tímhle stylem růst.

Vítr ve vlasech a spánek ve stoje,
jsme věci v pohybu,
dva vystřelený náboje,
na návštěvě jenom na chvíli, na skok,
jsem pobuda, elegán, nebo postelovej maskot?

R:

E
Teď už víš proč mně scházíš,
A
kde jsem silnej a kde mám strach,
D hmi
proč ti vždycky rozházím,
E
tvůj pravidelnej kardiograf.
E
Jsem předvoj novejch směrů,
A
asketickéj zpovědník,
D hmi
atmosférou podvečerů,
E
na těle tvým, chuť mladejch vín.

Noc už pokročila a den se přiblížil,
mám pocit, že jsem se někde vopozdil,
zpáteční vlaky zas mají zpoždění,
někdy projdou roky a věci se nemění.

Jak dechový sólo pro dva saxofony

Lidi tu už neznají

Dmi

Jak tmavej sál s názvem z pohraničí,

B

kde se načerno hazard hrál,

C

tak připadlo mně město,

Ami

v ulicích domů,

C

Dmi

před kterými jsem stál.

Myšlenky běžící v představách hráčů,
vo bohatství, co získaj hned,
společnost lidí s pracovním názvem,
jediným slovem svět.

R:

Lidi tu už neznají,

lidi tu už neznají,

jak zpívá se na tratích,

to starý St. Louis blues.

Lidi tu už neznají,

lidi tu už neznají,

jak zpívá se na tratích,

tulácký St. Louis blues.

Osud rozdává karty a každěj čeká,
než se trumfy vytáhnou,
ze srdcovejch královen
u hráčskejch stolků,
se jen tváře protáhnou.

A kdo vyhrá až zmizí,
a nevrací se zpět,
totožnost tvou nezjistí,
dívky z kožichů když mrknou,
a sjedou vod barů,
za svou kořistí.

Mám svý chyby.

R:

<i>F</i> Mám svý chyby,	<i>F</i> vodřený jeansy,
<i>B</i> mám svý chyby,	<i>B</i> vystouplý pihy,
<i>C</i> nesplněný sliby,	<i>C</i> nevýrazný příjmy,
<i>F</i> pocity viny,	<i>F</i> přečtený knihy.

F

Vítr foukal mírně nad hlavou,
B
plynulá jízda podzemní drahou,
C
vlnění města v barokním stylu,
F
řek jsem si: "dneska teda nepiju".
Jak kající, šílenec s pohledem do prázdna,
a ty sedíš proti mně skandálně krásná,
múza mně šeptala geniální tah,
vnitřní vočistou vyprat svůj šat.

R:

Bílej blues starej ragtime,
věrný duše mí, to jsem teda zahrál,
celou noc mluvit a nevnímat čas,
rozluštit každej citlivej dotaz.
Vůbec nevím, kde jsme se potkali,
v názorech, výrazech a nebo v posteli,
kouzlo, řemeslo, vobřad, román,
už konečně vím, co vod toho čekám.

D7

Tvý prsty a vůbec celý ruce máš jemný,
C
pro horkej dotyk na vostří nože jsem šel,
D7
kostky jsou vržený, světla zhaslý,
G
rolety stažený, pravidla jasný,
C
šíp vystřelenej tebou k cíly doletěl.

Chtěl bych být první, na koho si vzpomeneš,
a zrovna to poslední, na co zapomeneš,
člověk na blízku, vnitřní prostor,
jistota, srdce, vnímavej postoj.
Klíček - tajemství, říkej mně co cítíš,
a ne po²ád dokola, to co si myslíš,
jsem svobodnej tulák v nebeským městě,
neznámej, známej na stejný cestě.

D *G, Ddim, Emi,*
tebe když paseš koníčky.

R:

*Máš a můžeš být,
pro jednou náhodou,
polibek vod mŕs,
dravej pokus,
vytáhlý slovo z úst.*

Ddim tóny f#,c,a,d#

Mladá máma.

Gmi

Mladá máma, kdo s ní to vlastně měl,

Cmi

vůně vdovy po milenci, co jinou cestou šel,

F

*jako dáma mohla všechno,
každej z ženskejch rozmarů,*

Gmi

a teď je sama, v prázdným bytě po ránu.

*Prstem von jí kreslil na záda vobnažená,
ve dveřích jí líbal, bejvala spokojená,
jako dáma mohla všechno,
každej z ženskejch rozmarů,
a teď je sama a vopíjela se někdy s náma.*

Dmi

Cmi

Dů du dů du dů dů a taková ženská to byla,

F

Gmi

dů du dů du dů dů a teď je zestárlá a taky jiná.

*Návštěvy nočních podniků,
herečka temný ulice na pódiu chodníků,
v zrcadle rána smutný rozmazaný stíny,
výčitky, hořkost s pocitem viny.*

*Toužila po vdavkách, však byla jedna z žen,
co podřídí svůj názor povaze milostnejch změn,
zkoušel svůj osud o trochu se líp mít,
však změnila jí doba, chytla špatnej typ.*

Moravský stráně.

Dmi

Zežloutlá tráva
všech moravskéjch strání,

F

B

v barvách tvejch sukňí

Gmi

Dmi

v správný době zrání.

Dmi

Ve stínu stromů
kde česáči vobčas spali,

F

B

se staří vinaři

Gmi

Dmi

naším výdělkům smáli.

R:

Ami

C

Po celoroční dřině,

G

Dmi

se tady každej dívá,

Ami

C

do tváře statistik,

G

Dmi

kolik dní ještě zbývá,

Ami

C

než do vinic vyjedou

G

Dmi - stopka

pak děj se co děj,

vlašskej ryzlink na prodej.

V telefoních budkách
se na počasí ptali,
to jestli slunce vydá
vo čem noviny psaly.
A ze sklepů byl cejtít
pach sýření,
a dědci zas lhali
vo správným vytížení.

R:

A dívky vod výstříhů
i to se cení,
si rozvázaly šňůrky
s vínem morálka se mění.
Peníze vodešly
vod klopýtavejch chodců,
ve vynobraní sláva
všem Pálavskéjm kopcům.
Všechna ta sláva
se starými zvyky,
podvečerní stráně
s dívčími vzliky.
V průvodu lahví
chrapot ze zpívání,

*a unavený tváře žen,
z nevyspání.*

Nevím co říct

G D Emi
Jó, tenhle den je nějakej dlouhej,
G D Emi
včerejší noc si žádá svý,
G D Emi
já tu sedím a koukám z vokna ven,
G D Emi
před vočima mám ústa tvý.

R:

G D G
Nevím, nevím, nevím co říct,
G
když najednou se ztrácíš,
D Emi
a jiná mně jde vstříc.
G D G
Nevím, nevím, proč v hlavě mám,
G
tvář dívčí úsměv,
D Emi
co patří letuškám.

Já jsem ten poslední, co se dívá,
a ty tím, co sladí hořkou noc,
máš a zlomíš mě tím, že si přidáš,
do šálků kávy tu zvláštní moc.

R:

Protáhnout kournoutem ty chytrý,
a vymáčknout z nich aspoň den,
a v něm se rozpustit
a ztratit to co mám,
a pak mě hledej kde asi jsem.

New Orleans.

*Z rozpálených tváří snad už každé pochopil,
že tady se tančí a tady se zpívá New Orleánskej styl,
v rytmu starý školy Chicágo svingovej rýf,
a že to tady jede, poznáš hned sám z podmírovejch piv.*

*Tuhle tu sebranku poznal by hned,
i vopilej pošták, co adresy splet,
tváře všech idolů z magazinů žen,
bez podstatnejch změn,*

*Procházký na rtech s partnerkou ve tmě,
záložky, knoflíky, v rozpálený noci,
na jejím těle pak sólo hrát, milostnej falsifikát.*

*Do vyvětranejch hospod si pak ráno přijdou říct,
kde dozpívali to svý noční naj naj na naj naj,
přes brýle kocovin, v pohledech můžeš číst,
vyčíslený, (odrazy účtenek), účtenky z nočních tažení.*

*Děvčatům v krátkejch sukních, člověk lehce uvěří,
studentky z podnájmu naproti z bloků tvou věrnost prověří,
při cestě domů pro zlost podvratovejch psům,
zpívají do ulic vykřičenej refrén spícím sousedům.*

Noční setkání.

Gmi

Na svůj věk znuděná a tak trochu zvadlá,
ve tváři bledá, začla asi dřív,

Cmi

Gmi

ve tmavejch vočích, spirály bláznivejch snů,

Dmi

pár koňaků, úšklebků a splín,

Cmi

F

celý to není co vo tobě vím,

F

F#

Gmi

můžeš se ptát.

Z koketních úsměvů jeden ti svěří,
se svojí láskou jaký problémy má,
někdo to nezná, někdo poznal to už dřív,
vytrhlá láska jak listy v kalendáři,
kaluže nocí smažou, rozdíly stáří.

Modrá barva stínů, výraz jí změní,
v halence s výstřihem kouzlo má,
na pohled pozná, kdo hlavní roli hrá,
vobeplý boky z dovozovejch tkanin,
hlavou tě zabijím a rukama tě bráním,
co s tím ?

Školou spodních prádel, módně svůdných střihů,
sepsanej román lepšího stylu,
na castách domů s ránem se potkávám,
nezapomínám číslo jejich dveří,
a když se vyspím sám,
tomu nevěřím.

Otázka času.

G7

Stará Nelí dolezla k baru,

vrzla na pinkla: "mám v krku saharu",

G7

jasný bylo, že nemá hlad,

chodí pozdě spát a nepřišla vobědvat.

A

Kabát měla rozeplej,

D C# D C# D

vnitřek na grunt rozeschlej,

A

ruce nějak vod těla,

D C# D C# D

sotva se na nohách držela.

Vedle ní seděla krásná Irí,
dlouhý nohy na barový židli a říká dobrej den,
s velkou představou, jasnou hlavou,
pěknej vobrázek nad horkou kávou a žádněj problém.

Jako kdyby hořelo,
nalepený šaty na tělo,
vrchní cosi polykal,
vostych ten se jí netýkal.

Tak ty dvě dámy pily vedle sebe,
bába z pekla, dáreček z nebe,
celý to probíhalo samo,
před barem nenarežírováno.

Kdo se na ně podíval,
nic najednou neříkal,
bylo to jak bych řek stručný,
a přitom hodně poučný.

Jak ta jedna klidně sedí nohou si kejvá,
druhá celá rudá je ráda že dejchá,
každýmu hned bylo jasný, jak zprávy z rozhlasu,
že celej rozdíl mezi nima je jen votázka, votázka,
votázka času.

Počítám na prstech.

A

Počítám na prstech,
cejtím tvůj horkej dech,
co je fakt a co se jen zdá,
a co mě to připomíná,

A7

jseš jiná když spíš (se mnou),

A

jseš jiná když bdíš,
jseš jeden z těch velkejch zdrojů,
vobčanskějch nepokojů.

A-Hmi

Ráno se vracím zpět,
jak žalostnej to pohled,

G-A

pod chladnou střechou mostů,
vzdálenej štěkot psů,

A-Hmi

jeden z nás vášeň ztratil,
druhej se ve vášni ztrácí,

G-A

jeden stojí na svejch nohách,
a druhej se potácí.

Vytáhlej, teplej tón,
vobřad ze starejch mítů,
jazzovej vibrafón,
ze žiletkovéjch břitů,
kouř z podivnejch květů,
stéká po stěnách dolů,
v patovém poli dvou světů,
můžu jen nahoru.

Nerozumím tvejm slovům,
chráněnej svou duší,
člověk to přesto zkusí,
a v tom místě už tuší,
jseš zrcadlem mejch přání,
vobrazem plnejch sklenic,
talent k pohledání,
stiná strána ulic.

Jseš slepej rozhodčí v ringu,
matadór co uskočí,
rozehřátá vlastní jízdou,
ve fiakru s vopilím kočím,
jseš kamarád z mokrý čtvrti,
voptáhlej styl vod němců,
play-bojovej zajíc,
píseň mladejch vodvedenců.

Ráno se vracím zpět

Posledních sedm let.

Emi

Řek jsem: " Tak si udělám,
čas vohlýdnout se zpět,
probrat vobsah svejch kapes,
posledních sedm let".

První je jméno Tvý,
vo de dne co tě znám,
z citovejch iluzí,
dál nevím kudy kam.

Rozehřátej z prvních taktů,
kdy se dotýkáš hvězd,
zapoměl jsem co je sladký,
v začátku velkéjch gest.

Ami

a prstech noc jsem sčítal,
kdy přijde po ní den,

D

sen byl tím mím druhým,

G

Hmi

a lepšíím životem.

Emi

První byl jméno tvý,
vo de dne co tě znám,
k citovejm iluzím,
kvér a šest vostrejch ran.

Vzrušenej sám sebou,
cítil jsem náhle strach,
při zjištění že bloudím,
ve vlastních představách.

Odras slunečních brýlí,
přes voči, dálkám vstříc,
na otázku co vidím,
slušně jsem řek, že nic.

Snad jenom jméno Tvý,
vo de dne co tě znám,
k citovejm iluzím,
kvér a šest vostrejch ran.

Poslední z pokojů

Ami

Poslední z pokojů
kde jsem tě míval rád,

Ami

Poslední místo
tam nemusel jsem se bát,

Emi

poslední z pokojů

F D

tvý jméno dobře zná,

Ami

až se polštář jednou svěří,

Emi

těžko někdo uvěří.

Tajemství nočních stolků,
ani pokojské neznají,
vopony stáhlejch žaluzií,
před zraky schovají,
ty pohyby, který přilnou,
v koncertu našich těl,
sólo baletky na špičkách,
v podpultovejch střevíčkách.

R:

Dmi

A ještě dnes se mně vo tom zdá,

Ami

že na víčkách mně tančíš
a potom se ptáš,

Dmi

proč nevyjdu to říct, tam ven ze dveří,

Emi

a proč jen poslední pokoj,
a že mně nevěří.

Alkohol, zloděj poctivosti,
nám zpříjemňoval chvíli,
noční taxíky únavy z láhví
k nám dorazily,
jak v kapsách starejch desperádů,
hledalas co v sobě mám,
s motýlem svítání,
loučení při líbání.

Atmosféra sbalenejch kufrů
na nic nečeká,
Angeliko postůj, láska nevodkvétá,
a společenská lehkost
a prej se trochu stydí,
a z bezpečnostních důvodů, kdo je
z nás vlastně vinný.

Sobota začíná po pátku.

A C#mi F#mi
Sobota začíná po pátku,
A E A
dík Bohu za ten den,
A C#mi F#mi
věci dáme do spacáku,
A E A
a mažem někam ven.
A C#mi F#mi
Program vesnickejch lokálů,
A E A
samej karetní hráč,
A C#mi F#mi
náladu doby, v začouzeným sálu,
A E A
nám přiblížil starej harmonikář.

G D
Holky a ulice,
C G
hrbatý silnice,
G D
lidový tradice,
C G
a plnej džbán.
G D
Narvaný hospody,
C G
propitý zálohy,
G D
ze strany vobsluhy,
C G
vždycky splněnej plán.

Chození po parku,
s rukama v rozparku,
brilantní úsměvy,
vinětám koňaků.
Rozbitý sklenice,
záchytný stanice,
vosvětlený dálnice,
ve dvou chodit spát.

Střední proud chodníků setkání,
taneční parket nás dvou,
malíři pohledů, dívka se smála,
a každej přitom šel dál cestou svou.
Pocity který se nenosí,
noc probděná s tvojí pomocí,
voční stíny v barvách duhy,
s příznaky podivnejch nemocí.

Tak mně teda řekni, brácho

G U nové čtvrti, tam kde končí dráha,
G von budoval a stavěl, to vo čem snil,
G pro dívku, kterou na tancovačce našel,
G a na úřadě jí za paní vyměnil,
Emi jak hospodám, tak ženskejm sukním,
Emi vyhýbal se v týdnu všech sedm dní,
G nekouřil a nepil a prachy jí dával,
G jen, aby pro tu krásku hnízdo postavil.

R:

Emi Jó tak mně teda řekni brácho,
Emi na co sis celý ty roky hrál,
G v očích se usmál a potom mně řekl,
G jó na starý kolena nechci zůstat sám.

Pak přišel podzim a s ním dlouhý noci,
s venkovskou příchutí večerů a rán,
podivný změny ani si nevším,
že, doma byl hostem,
jó tohle dobře znám
a pak se jednou vrátil domů,
a nenašel co hledal, byla už pryč,
prej už jí nudil, tak sbalila si věci,
napsala mu dopis a nechala mu klíč.

Ted už to víš.

Hráno s kapodastrem na druhém poli,
Prstoklad jak v G dur

A, D, A, A-D, A-D,
E

Nad starou dráhou,
na úpatí hor,
žil starej farmář,

D A
a dřel se jak magor, jako magor.

E
Vod rána do tmy,
vod slunka rudej,
vožehlej, vyschlej,

D A
však bylo mu hej, bylo mu hej.

F#mi C#7
Měl trochu polí, malej višňovej sad,

C#dim H7
ovce, dva čuvače a stádo tří krav,

F#mi C#7
díval se dolů, cejtil co nemusí,

E H
z lehka se nadechl a vyšlo mu z pusy,

A E A
jů, jů, jenom jů.

Viděl ty nový,
skvělý věci z hora,
kovboj na bilbortu,
jak kouří marlbora a nevorá.
Za vokny modrý,
světla televizí,
cejtil to v kostech,
co je v kraji cizí a co brzo zmizí.

Noviny psaly jak se kde žije,
první dáma hvízdla, becher se dobře pije,
svátky se měnily v nákupní rvačku,
hudba hrála, hamburgry šly na dračku.
jů, jů, jenom jů.

D A
A ty kluku pitomá, jak ty jseš na tom,

E
nos jako táta, no prostě celej von,

Hmi A
Na zdraví nalil, co se urodilo

E
jé, málem mě to zabilo.

Co bylo jasný, už jasný není,
co bylo silný je rozředěný, vodvezený.
Peníze špinavý a sex čistej,
co je to pravý, nejseš si jistej, vůbec jistej.

C#dim - tony g#, d, h, f,

Tuzemskej rum.

A D
Toho kdo má rád makový rohlíky,
E7 A
už nemusím se na nic ptát,
C# D
je mu jasný, že když jde vo kafé,
E7
rum do něj se musí dát.

To mně vyprávěl šéf-řezník bikaver,
kdo nepije ten kazí zábavu,
že po šestým pivu jde na řadu,
vobjednat kávovou soupravu.

G# C#mi
Starej vandrák s kytarou pospíchá,
G# C#mi
jak štangast na svůj tympl,
F# H
že na drobný se tady nedívá,
F# H
pochopí i mladej pinkl - můj Bože.

R:
A D
Tuzemskej rum, tuzemskej rum,
E7 A
tuzemák tůze mám, tuzemák mám rád,
A H7
jako v pánským klubu, kybic hele drž hubu,
E A
hlavě ti dělá strašidlo bubu bubu bubu.

Pod skálou na břehu Svitavy,
byl večer nějakej sraz,
červa rumem tam trempi pálili,
jak jeden muž všichni pod vobraz.

Lokál snad maják připomínal,
vyslanej signál bludnejm lodím,
přitáhnul dva vraky k výčepu,
zeptat se kolik je hodin.

R:
Bubu, bubu, bubu, jako v pánským klubu,
zatáhnutý vobruče, přeskáčový papuče.

Ty se díváš kdo ví kam.

Ami

Ty se díváš kdo ví kam,

D

děláš dál to svý,

Ami

G

já se to pak dovídám,

D

od druhejch za čtrnáct dní,

Ami

přijdeš s tváří nevinou,

D

vyzvednout svůj díl,

Ami

G

zasáhnout a neminout,

D

ten svůj vytýčenej cíl.

Ami

Bylo to nějaký jiný,

nový no těžko říct,

C

člověk se najednou cítí

jakoby nic,

Ami

v jedný řadě tu stojí,

udejchanej vojenskej dryl,

C

a druhej co luskne prstem,

a problém tím vyřešil,

Dmi

a najednou se rozjasní,

a mezi tím jsem já,

E

no to je teda dobrý,

co tohle znamená.

Ty se díváš

S prstem na ústech čekáš,

vítr když mění směr,

a je ti jedno kam se stočí,

na západ na sever,

a pak je mlha v které se mlčí,

v tlaku tvýho vyznání,

s práxí milostnejch dotyků,

pohledů a setkání,

a najednou se rozjasní,

a mezi tím jsem já,

no toje teda dobrý,

co tohle znamená.

U červený řeky.

D
Čas přítomnej,
Hmi6
způsob oznamovací,
G
na hrot napíchnutej,
A
cigaretou stoplou.

D
Ústa mlčí,
oči se domlouvají, *D#dim*
na dívčí ruce najedou, *G*
dva prsty se pohnou. *A*

F#
A fešáckej pán
se ze dveří dívá, *Hmi*
jak směrem zevnitř ven
tvý věci jsou vyhozený. *A*

D
Problém je vyřešenej,
pro ni jseš mrtvej muž, *D# dim*
věta jak do zad zabodlej, *G*
tvůj vlastní nůž. *A*

R:
D
A pak se ti to může stát,
že se ti bude zdát, *C*
že jseš v tom zamotanej, *G*
jak do vandrůčkový deky, *D*
nebudeš vědět jak dál, *D*
a kde ses tam vzal, *C*
sám vobklíčenej, *G*
u Červený řeky. *D*

*Za kanálem vlajky vlají
ve větru, který přináší,
do údolí vůni soli,
pořád to hodně bolí.*

*Mlhou za tebou kráčí,
když jsou noci chladnější,
světla bludnejch lodí,
všude hoří v tvém okolí.*

*Cekáš signály z mraků,
z telefoních drátů,
z nočních vlků, horoskopů, grafů,
vod tažnejch ptáků na vokapu.*

D#dim - tóny a, #d, c, #f

Večerní Brno

R:

C *B*
Možná trochu dlouhej,
F *C*
byl ten dnešní den,
C *Gmi*
ted' už nikam nespíchám,
F *C*
cestou nočním Brnem.
C *B*
Mou osobní vinou,
F *C*
je v tom rozdíl zřejmej,
C *Gmi*
obraz nějak zestárnul,
F *C*
jó model zůstal stejnej.

C *B*
Duševní malátnost smazává vinu,
F *C*
malá dává jen z velkejch příjmů,
C *B*
nebezpečí ve vzduchu, vepsané do stínů,
F *C*
cejtím tu vteřinu, čekám na chybu.
C *B*
Věci mně překáží, točí se naruby,
F *C*
kravata, prstýnek, kartáček na zuby,
C *B*
řítím se tempem tvý skvělý rady,
F *C*
předvést na počkání, velký parády.

R:

Životní pokus, v žilách krev dřímá,
náhodný setkání, není ti zima,
neptej se neptej, nebo to nedělej,
večer je teplej a ty jseš dospělej.
Buší mně srdce, možná trochu pospíchám,
nohy, tělo, ruce, nahlas nic neříkám,
jsme spolu svázaní,
kytka lučních květin,
medvídek na hraní, tvůj dívčí strečing.

Vesnický blues.

G
No tak už mně dej,
C to co pro mě schováváš má Mary Ann, *G*
G
no tak už mně dej,
C
co schovaný máš,
G
a jednou mně prej dáš,
D
hlava se mně točí,
C
máš teda podivnej vkus,
G
vesnický blues.

Dlouho jsem byl sám,
to před tebou neschovám
má Mary Ann,
jak se mě dotýkáš,
a celýho mě polykáš,
C *D* *G*
já teď nevím co s tím,
C *D* *G*
já ti ne, ne, ne nerozumím.

No tak už mně dej,
to co pro mě schováváš má Mary Ann,
no tak už mně dej,
co schovaný máš,
a jednou mně prej dáš,
hlava se mně točí,
máš teda podivnej vkus,
vesnický blues.

Vlak do Danhillu.

Ami

Strháváš stonku lístky,
a máš skousnutý zuby,
cejtíš ten požár,
život celej na ruby,
s votázkou jak v tom dál vobrátíš se,
G D Ami
nevrátí se? vrátí se? nevrátí se?
G D Ami
zblázní se? ztratí se? vohlásí se?

Vo tom mně vyprávěj
v těchhle horkejch dnech,
co ti ještě včera dělal
cejtíš na svejch rtech,
s rozlitou sklenkou
děj převrátí se,
nevrátí se, vrátí se, nevrátí se,
zblázní se, ztratí se, vohlásí se.

F#mi E
Obklad je ledovej,
F#mi E
vokem, voknem do duše,
F#mi E
chodíš po provaze,
F#mi E
kloužeš po šikmí ploše,
F#mi E
jízvy vod skalpelů,
F#mi E
dostat ho nějak na zem,
F#mi E
jseš jeden z andělů,
F#mi G G# Ami
nebo vobyčejnej blázen?

Možná, že ti schází,
a možná vněm máš sílu,
a nevíš proč ti říkaj,
Poslední vlak do Danhillu,
s votázkou jak v to dál,
vobrátíš se,
nevrátí se?

Možná je napíchlej,
zas u tý slepý vrány,
kecy, příbuzní, známí,
todle už znáš vod svý mámy,
z pití máš sucho v krku,
dál je to pro votřelý,
někdo ti hladí ruku,
a to ještě není celý.

Když je to mizerný,
at je to aspon krátký,
dál už na nic nečekej,
né, nejde to vzít spátky,
s votázkou jak v tom dál
vobrátiš se,
nevrátí se?

Vyčtený z knížek.

A D A
Už týden se nevracím domů,
proč ?, sám sebe se na to ptám,
G D
když ráno vstávám, vstávám,
A D A
večer sedím a bloumám,
že to dál nejde to taky vím,
G D G D
v hlavě si skládám, tvý řeči skládám.

Ty někde v dálce na parketu tančíš,
a hudba teď začala hrát,
pro ty co nejdou, co domů nejdou,
a v ulicích tiše sněží,
jen tak, pohledem jsem po tobě šáh,
votázkou stejnou, pořád stejnou.

A G A
Já čekám, ty nespícháš k rozjezdům tramvají,
D G A
kdo zůstal stát, stojí vopodál, tvý ústa šeptají,
A G A
jdu proti vlastním názorům, když začínáš se ptát,
D G A
a ty mně pomáháš z očí do očí dolů, zůstávám tu stát.

D G A
Z knížek vyčtený mám, co dál a co s tím,
D G A
že si to dělám sám to vím,
D G A
tak jsem vopuštěnej hloupě zamilovanej,
D G A
prstem namalovanej já vím.

Možná dík těmhle těm stavům,
se sny topí v hospodách,
i to se stává když nevíš co dál,
mnohej tam čeká, až se to změní,
ani neví co by si přál
vrchní pak sčítá, co ten večer stál.

Vyhýbavej typ

D

No tak, na ty řečí na ty nedej,

A

stěma ti na záda můžou vlízt,

Emi

a to zas bude možná jednou jó,

G

A

a potom stokrát nic.

*To se mluví a voči se přivřou,
tyhle situace dobře už znám,
když to rozjedeš a najednou věci se stáhnou,
no tak jedeš v tom stejně sám.*

R:

*To je ten vyhýbavej, vyhýbavej, vyhýbavej typ,
jestli je zrovna dobrej, nebo špatnej těžko říct,
no tak to je ten vyhýbavej, vyhýbavej, vyhýbavej typ,
vždy na tu stranu přihlej, se kterou se může svíst.*

*V časopisech už o tom píšou,
co by člověk dneska dělat měl,
když to v praxi pak vidíš, no to je teda
gól, z toho do kolen by jeden šel.*

*No tak, na ty řeči na ty nedej,
s těma ti na záda můžou vlízt,
to zas bude možná jednou jó,
a potom stokrát nic.*

Vždyť víš

Gmi *F*
Vždyť víš, že máš do dneska nejvíc,
Gmi
ze všech děvčat z okolí
F *Gmi*
chlapů na svědomí,
Gmi *F*
vždyť víš, že máš za sebou nejvíc,
Gmi
všech milostnejch úrazů,
F *Gmi*
infarktů a trápení,
Gmi *F* *Gmi*
vždyť víš, že máš vod shora dolů,
Gmi
popsanej deníček,
F *Gmi*
v němž si jména počítáš,
Gmi *F* *Gmi*
vždyť víš, že máš jen střední školu,
Gmi
však hotovostní příjmy,
F *Gmi*
jak arabskej volejář.

R:

Emi
Řidiči, když tě uvidí,
asi zapomenou řídit,
D
a zedníkům pak náhle
Emi
padaj kýble z lešení,
básníci a malíři se jdou radši
hned vopít,
D *G*
ulice je úplný Boží dopuštění.

V nudnejch řečích, že ti to sluší,
se vyhříváš, jak na šňůrách
rozčepýřenej pták,
z nudnejch řečí každýho vzruší,
to že koketuješ s každým komu, není
aspoň šedesát,
chodíš pořád úplně nahá,
vždy vočima ti vyslíská v představách
každej zvlášť,
nevím proč dál, ti nervy trhá,
a rozzuří, když v ulicích mě s jinou potkáváš.

Zaměstnanci tratí.

D
Starej parťák závory stáčí,
G *D*
poslední pasažér s kufrem se vláčí,
G *D*
výpravčí podpadkem cigáro zháší,
A *G*
a když vlak zmizí starý časy se vrátí,
A *G*
a když vlak zmizí v bufetu se ztratí,
D
zaměstnanci tratí.

Vyhýbkář s hůlkou dělá co umí,
v kapse si žmoulá dvě dvacetikoruny,
děcka od lufťáků na něho čumí,
a když vlak zmizí starý časy se vrátí,
a když vlak zmizí v bufetu se ztratí,
zaměstnanci tratí.

D
Hloupej je trop, nejsou tu vrátní,
G *D*
každěj den dobrej, dráha je státní,
A
něco jako v Rusku,
G *D*
flašku na rožku k pyrožku.

Výčepní prodává profilem těla,
rozparek šatů jí štíhlejší dělá,
brigádní študák si stírá pot z čela,
a když vlak zmizí starý časy se vrátí,
a když vlak zmizí v bufetu se ztratí,
zaměstnanci tratí.

Ztratí se vagón, ztratí se vlak,
ztratí se vyhybky, kolej, dýzlovej motorák,
něco jako v Rusku,
kancelář mají v kiosku.